

Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirakstsstjóri: Krístan Dahl
Ljósmyndari: Kaimar Lindenskov

Bláblók: Randi Jacobsen - Dagny
Joensen - Tórfim Smith -
Hilmar Jan Hansen -
Justinus Eidesgaard

Útgevari: P/F Sosialurin
Úppseting: P/F Sosialurin
Print: P/F Pressan 1981

Bústaður: Argjavegi 26
Argjum
Telefon: 11820

Postadr.: Póstmega 76
110 Tórshavn
Telefax: 14720

Eingin framtíð við sambandi

EINAFERÐ afturat slær formáður sambandsins fast, at sambandsflokkurin hevur einki annað at byggja sín politikk á, enn at í 1974 »kúvendi javnaðarflokkurin og gjørdist vírvøkuflokkur«, eftir áskoðan sambandsmanna.

HETTA verður sligið fast í øðrum parti av aftursvari til eina oddagrein í Sosialinum síðsta mikudag. Annars roknaði lesarin helst við, at í hesum partinum fór sambandsformaðurin at leggja fram okkurt fíttkiligt um, hvussu sambandið fór at fáa fýroyska samfelagið úr kreppuni. Mengakk!

OG nú fer stóðan at verða rættliga álvarsom. Hesin maðurin, Edmund Joensen, er jú formaður í flokkinum, sum kanska fer at vinna stórt á komandi lögtingsvali. Hvørki í talu ella í skrivt hevur hann ført seg fram sum tann stóra »statsmannin«, sum tykist hava eitt yvirorðnað yvirliit yvir samfelagið og samfelagsgongdina.

TVØRTURÍMÓTI hevur hann valt tann »bfliga« háttin. Hann hevur valt at vera polemiskur

eins og undanfarni formaður sambandsflokksins. Um hann er líka góður agitatorur, fáa vit at síggja seinni. Men longu nú kunnu vit staðfesta, at hann er ikki meira seriøs.

OG tað er beinanvegin meira álvarsamt. Í hvussu so er, um hesin maður skal samstarva við aðrar flokkar. Tí eitt hava vit í øllum førum lagt til merkis, og tað er at sambandsflokkurin heilt hevur mist tradítiónina at vera í samstarvi og skula ganga við til loysnir eftir togan aftur og fram.

VIT sóu tað í valskeiðnum 1980–84, og vit sóu tað aftur nakrar krákumánaðir í 1989, tá flokkurin aftur hevði høvi at prógva, um hann dugdi tað politiska handalagið. Men hann dumpaði við eitt brak. Tí kann roknað við, at tað verður trupult at skipa eina samgongu við sambandsflokkinum sum størsta flokki. Ikki minst, um flokkurin fer at sita á tingi við 6–8 óroyndum tingmonnum.

UMFRAMT tað, at sambandsflokkurin varð »úthýstur« í 1974, hevur hann eisini valskeiðið 1984–88 at grunda sítt íkast til samfelagsorðaskiftið á. Vit hava sagt, og halda fast við, at høvdu vit havt fingið lands-

banka, so høvdu vit ikki komið í eitt slíkt búskaparligt rasshaft, sum vit komu í.

HETTA slær sambandsformaðurin upp í glens. Hann nærur speirekur landsbankastjóran, og spyr: Hvat hevur hann hjálpt upp á gongdina og støduna í okkara samfelag? Og síðani leggur hann afturat, um hann hevði verið førur fyri at steðgað Atla Dam at givið loyvir til fiskiskip og um hann hevði verið førur fyri at steðgað Jóngerð Purkhús at givið loyvir at taka tvær milliárdir í realkreditlánum!

TAD er júst her, at køtturin liggur grivin til trupulleikarnar í dag. Um fýroyska samfelagið hevði eina líkinda fýrisiting við landsbanka, figgjardeild, hagstovu og vinnuráðstovu hevði ikki verið neyðugt hjá politikarum at tikið sær av slíkum. Politiski myndugleikin skal smíða lógir og seta upp karmar, sum fýrisiting skal virka undir.

AT fýrisitingin ikki hevur verið nóg góð, hevur javnaðarflokkurin, eins og aðrir flokkar, sum hava stýrt seinastu nógvu árin, ábyrgdina av. Ikki tí, nóg varð tosað um tað, men ov lítið hendi. Í øllum førum hevði nóg verið spart, um vit høvdu havt eina sterkari og dugnabetri sentral-

fýrisiting.

SJÁLVANDI fær javnaðarflokkurin hævudsæruna fyri kreppuni. Javnaðarflokkurin og javnaðarfólk hava ásannað, at sjálvandi hevur javnaðarflokkurin sín part av skyldini. Men tá ein floksformaður – kanska komandi lögmaður – sær samfelagsstøduna og kreppuna so snævt, so er vandi á ferð.

HVAT við bankunum? Hvi vildu bankarnir ikki figgja sjálvt ein toll uttan alment veðhald? Hygg eftir teimum stóru ábyrgdunum, bankarnir góvu í áttatiárunum til fýroyska vinnu fyri útlendsk lán, og sum eru vorðnar effektivar seinni.

VAR hetta skilgøður útláns-politikkur? Hvønn møguleika hevði landsstýrið at stýra hesum? Ábyrgdir, sum kanska komu upp í einar tvær-tríggjar milliárdir! Milliárdir, sum vórðu slúsaðar inn í landið uttan at landsstýrið varð spurt! Alt hetta er flutt í landskassan – óskynsom vinnulívsútbygging og vánaligur bankapolitikkur. Óhugnaligt, at sambandsformaðurin ikki dugir at síggja hetta, men hann hevur start seg blindan á »1974«. Tí verður eingin framtíð við sambandinum!

sosialurin

Viðmerkingar til oddagreinina í gjár:

Bæði Samhaldsfasti og ALS eru okkara hjartamál

Oddagreinin í Sosialinum víðger støduna hjá Arbeiðsloysisskipanini. Tað eru tvey evni í sama leiðara, eg kundi hugsað mær at gjørt viðmerkingar til.

Fyrst verður sagt, at tað átti ikki at verið ein sjálffylgja at ALS fekk eina jättan á figgjarlógini. Til hetta er at siga, at figgjarmynstrið, sum enn er galdandi, er eitt val, sum arbeiðsfolkurin valdi og góðtók, nevniliga, at partarnir við eins stórum prosentgjaldi guldu inn í skipanina.

Sjálvandi hevði borið til at valt annað figgjararmynstur sum t.d., at skipanin var á figgjarlógini fult ella partvís. Tað hevði so í

seinna endabórið við sær, at figgingin lá í inntøku landskassans, sum fyrst og fremst er skatturin. Við gongdini í ALS í dag hevði hetta merkt, at skattatryðið hevði verið hækkað eini 2–3%, svarandi til gjaldið vit í dag beinleiðis gjalda til ALS.

Fyri tann einstaka løntakaran hevði tað valda gjørt munin, tí pengarnar varð hann av við, uttan mun til, hvussu ALS hevði verið figgjað.

Tí hóast alt, uttan mun til hvør ið sendir rokningina, so er tað sami móttakari.

Hetta er sjálvsagt spurningur um prinsipp heldur enn nakað annað. Men hó-

ast stóra trygð á skipanina í dag, so eri eg sannførdur um, at figgjarmynstrið er rætt.

Hetta gevur þortunum møguleikar at ávirka og medvirka til umstøðurnar hjá teimum arbeiðsleysu. Nú so nóg verður tosað um, hvussu ódugnalgir politikarar eru, mátti hetta verið at ynskt, at partarnir á arbeiðsmarknaðinum og ikki bara politikararnir skipaðu viðurskiftini hjá teimum arbeiðsleysu.

Hin viðmerking er um Samhaldsfasta. Her verður í oddagreinini heitt á javnaðarmenn at umhugs seg enn einaferð, so at ein samdur flokkur við læna Samhalds-

fasta til ALS. Hetta hevði givið uml. 20 mió. kr.

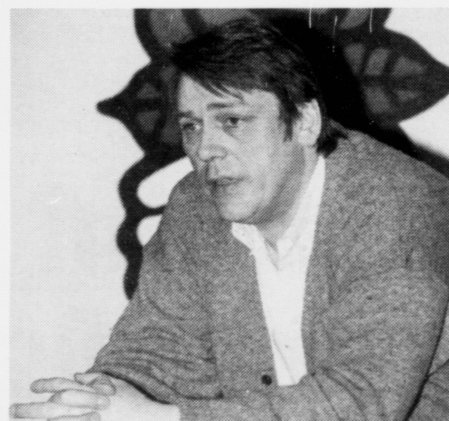
Henda áheitan er púasta burturvið. Hvi skulu vit skerja rættindini hjá pensionistunum til tess at hjálpa teimum arbeiðsleysu?

Fyri tað fyrsta er valið millum pensionistar og arbeiðsleys heilt órimiligt og ómenniskjaligt.

Hin vegin gevur hetta bert 20 mió. kr., og eru ikki aðrir vegir at ganga, tá talan er um lánøkjur.

Vit hava sprænt yvir 3 mia. kr. inn í fýroysku bankarnar og bundið fýroyska skattgjaldaran til at gjalda hetta aftur.

Hvør skuldi verið meira

upplagdur lángevni til ALS enn júst fýroysku bankarnir?

Fyri javnaðarflokkin, sum hevur havt og framvegis hevur bæði ALS og Samhaldsfasta sum hjartamál, er eitt val millum bæði órimiligt.

Snýr tað seg um 20 mió. kr., má bera til, at fýroysku

peningastovrnarnir læna pengarnar, heldur enn fýroysku pensionistarnir.

Hóast ringar tíðir, mugu vit ikki heilt missa burtur okkara eigna identitet, eisini sum flokkur.

**Jóannes Eidesgaard,
landsstýrismaður**